

GEMEENTEBERICHTEN - EXTRA EDITIE

MILIEUNUMMER

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

Het is alweer het derde speciale nummer van de gemeenteberichten waarin we wat dieper ingaan op de natuur- en milieutoestand van de gemeente. We hebben deze keer gekozen voor een aantal diepgaande artikels waarin een aantal milieuproblemen verder worden bekeken. Vanuit de Milieuadviesraad Kampenhout hopen we dat u even tijd neemt om ze te lezen. Misschien kan het u even aan het denken zetten. U vindt er verschillende invalshoeken in: een beschouwing rond milieuproblemen en jongeren, een nota van onze milieubtenaar over de afvalproblematiek, een artikelje over de mogelijke invloed van milieuverontreiniging op onze gezondheid, enkele originele verslagen van bezoeken aan de natuurgebieden in onze gemeente door de kinderen van onze basisscholen en een artikel over ons gloednieuw natuurreservaat het Silsombos, minstens de moeite om er eens op bezoek te gaan! Enfin, als u hier uw gading niet vindt, bent u wel een erg veeleisende klant.

Het is in ieder geval duidelijk dat er problemen zijn met ons leefmilieu, grote problemen zelfs, maar dat er ook positief nieuws is, het is niet alleen kommer en kwel. Als men maar bereid is in te zien dat er wat mis is, kan er al heel wat gedaan worden met beperkte middelen. Deze middelen willen we in Kampenhout vanuit de Milieuadviesraad mee helpen besteden. Samen met het gemeentebestuur zullen er ook in de volgende jaren allerhande initiatieven worden genomen om het milieu in onze gemeente te verbeteren waar er problemen zijn, om het te beschermen waar er bedreigingen zijn en tenslotte om de mooie natuurlijke plekken, waarmee we in Kampenhout gelukkig rijkelijk gezegend zijn, te bewaren en uit te bouwen voor onszelf maar ook voor de generaties die na ons komen. Ik reken in ieder geval op uw positieve medewerking.

B. Vleeschouwers,
voorzitter Milieuadviesraad Kampenhout.

HET MILIEUBELEID IN KAMPENHOUT

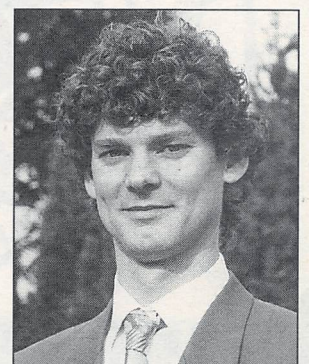
Als nieuwe Schepen van Leefmilieu in Kampenhout heb ik de eer U dit milieunummer voor te stellen.

Als opvolger van Jean Meeus, welke andere taken toebedeeld kreeg, maar die mij met raad en daad blijft bijstaan, zal ik trachten zijn milieubeleid verder te zetten. Hierbij kan ik tevens rekenen op de steun van onze milieubtenaar en de milieuadviesraad van Kampenhout (M.A.R.K.). Onze M.A.R.K. zal trouwens, als gevolg van de voorbije gemeenteraadsverkiezingen, opnieuw samengesteld dienen te worden. Hierbij doe ik dan ook een oproep naar de geïnteresseerde verenigingen, om weldra de kandidatuur van hun afgevaardigde in te dienen op het gemeentehuis.

Eén van onze dringendste opdrachten is het realiseren van een containerpark te Nederokkerzeel-Neerstraat. Hier zal elke inwoner van onze gemeente terecht kunnen met zijn particulier afval. Tot zolang zullen wij met zijn allen de nodige inspanningen moeten leveren om onze afvalberg te verminderen via de gekende wegen van de selectieve inzameling.

1995 werd door de Raad van Europa uitgeroepen tot het Europees jaar van het Natuurbehoud. Naar aanleiding hiervan zal de gemeente Kampenhout het Charter van vzw Natuurreservaten ondertekenen. Het Charter bevat een aantal basisprincipes ten einde een goed lokaal ruimtelijk- en natuurbeleid te voeren.

U ziet dat we niet bij de pakken blijven zitten!! Ik hoop dan ook in de toekomst ten volle te mogen rekenen op Uw medewerking om de kwaliteit van het milieu en de natuur in onze mooie gemeente blijvend te helpen bewaren.



De Schepen van Leefmilieu
S. Peremans

HET MILIEUPROBLEEM EN ONZE GEZONDHEID

Milieuvervuiling is een beschavingsprobleem dat honderde vormen aanneemt gaande van radioactieve straling uit een verongelukte kerncentrale, over pesticiden in de moedermelk tot radongas in huis.

De gevolgen van elke vorm van vervuiling zijn dan ook even verschillend in ernst en omvang als de oorzaken. Het kan gaan van een banale reukhinder, waar men wel over klaagt omdat het een onmiddellijk nadeel is, tot het ontstaan van ziekten, waar men niet zo snel over klaagt omdat de ziekte vaak pas op lange termijn verschijnt.

In dit oerwoud van vervuiling zullen we ons hier beperken tot de voornaamste ziekteverwekkers en, in de mate van het mogelijke, geven we aan of er voor onze gemeente een probleem is op dat vlak.

Radioactieve stoffen hebben een zeer agressieve invloed op alle levensvormen omdat ze het genetisch materiaal - zeg maar de regels die in elk van onze 60.000 miljard cellen geschreven staan - verstoren. Normaal gezien is er in onze streek geen probleem waar te nemen. Alleen na de ontploffing van de Tsjernobyl kerncentrale werd zelfs bij ons de drempel overschreden. Tsjernobyl veroorzaakte inmiddels de dood van duizenden mensen en nog eens duizenden zijn ziek of hebben ernstige afwijkingen tengevolge van radioactieve besmetting.

Pesticiden in de voeding zijn helaas een zeer verspreid probleem. Waar men vroeger op mechanische wijze het onkruid verwijderde, wat tijdrovend is maar volledig ecologisch, is men overgegaan op scheikundige bestrijding van onkruiden en ongedierte. De organochlore pesticiden bleken al gauw erg milieuvriendelijk: roofvogels die aan het einde staan van de voedselketen stonden op punt te verdwijnen door onrechtstreekse vergiftiging. Ook de kerkuilen waren in onze streek hier het slachtoffer van.

Deze stoffen werden in ons land dan verboden maar nog wel uitgevoerd naar de derde wereldlanden! Nochtans weet men van deze stoffen dat ze b.v. het aantal borstkankers kunnen doen toenemen. Dan kwamen de organofosfaten, die afbreekbaar zijn, in tegenstelling met de eerste soort pesticiden. Daartegen staat dat ze wel veel toxischer zijn op korte termijn!

Hoe dan ook is het resultaat van veel gespuut dat het natuurlijke leven in onze akkers ver te zoeken is. Zo ver dat leeuwerik, gele kwik en andere kneuters, die eens zo algemeen voorkwamen, nu zeldzaam worden.

Als men beschouwt dat een groot deel van de oppervlakte van Kampenhout (en van Europa) uit akkers bestaat, lijkt mij de verdwijning van het natuurlijke leven in de velden een zeer belangrijk probleem te zijn voor de toekomst.



Indien men geen aantoonbare effecten van pesticideresiduen op onze gezondheid meet blijft toch de vraag wat het effect op lange termijn zal zijn.

Meststoffen

De nitraten die men op groenten terugvindt, zijn afkomstig van de stikstofhoudende meststoffen die men gebruikt. Hoe meer men bemest, des te meer nitraten worden teruggevonden. De Belgische wet heeft wel een maximale grenswaarde voor nitraten in groenten bepaald, maar deze wordt vaak overschreden. In ons land zijn spinazie, sla en wortelen het rijkst aan nitraten.

Eigenlijk zijn niet de nitraten maar de nitrieten gevaarlijk voor de gezondheid. Deze kunnen immers omgezet worden in nitrosaminen die kankerverwekkend zijn voor de maag. De vitamine C die bv. in fruit en groenten zit, houdt de omzetting van nitraat in nitriet tegen: daarom is het aanbevolen wat citroen uit te persen over de groenten. Na het koken moeten spinazie en wortelen opgegeten worden: ze moeten niet opgewarmd worden omdat dit het gehalte aan nitrieten verhoogt.

Hoogspanningslijnen worden ervan verdacht om door hun electromagnetisch veld een ongezonde invloed te hebben op de mens. Nervositeit, moeheid of zelfs hartstoechnissen en aantasting van bepaalde witte bloedcellen worden op hun rekening geschoven. De discussie of er meer leukemiegevallen voorkomen bij mensen die onder zo'n lijn wonen is nog niet afgesloten. Zolang men de keuze heeft, blijft men maar best weg van deze plaats. Ook door Kampenhout loopt een hoogspanningslijn.

Het "ozongat" waar men een tijdlang minimaliserend over sprak blijkt toch een blijvend probleem te vormen. Indien het gehalte ozon verder zou dalen, zou de atmosfeer gedeeltelijk haar filterfunctie verliezen. Het tegenhouden van de zonnestralen is nochtans erg belangrijk. Van de ultravioletstralen bereikt ons slechts een deel: de A en B stralen. De Ultraviolet C stralen worden door de ozon tegengehouden. Gelukkig maar, want deze stralen veroorzaken (zoals radioactieve stralen) veranderingen in ons genetisch materiaal waardoor onder andere huidkanker ontstaat. Gebruik nooit spuitbussen (cfk-gas) die medeverantwoordelijk zijn voor de ozonafbraak, tenzij ze met milieuvriendelijke drijfgassen gevuld. Een eenvoudig druk- of knijpsysteem blijft nog altijd het verstandigste.

Overigens blijft het noodzakelijk zich te beschermen tegen de zon vermits ook de UV.B stralen aanleiding kunnen geven tot huidkanker.

Luchtverontreiniging is een grensoverschrijdend probleem. Niet alleen hindert de rook van mijn vuurtje de burens, maar de industriële luchtvervuiling van Engeland kan zelfs ons hinderen. Op dit vlak

ligt Kampenhout niet zo goed: we liggen immers ten oosten van de verbrandingsoven van Neder Over Heembeek en dus in de westenwind die zijn verontreinigde lucht (zware metalen, dioxinen) meevoert.

Gelukkig hebben we geen zware industrie naast de dorpskern (zoals in Hoboken, Tessenderlo...) wat het effect alleen zou verergeren.

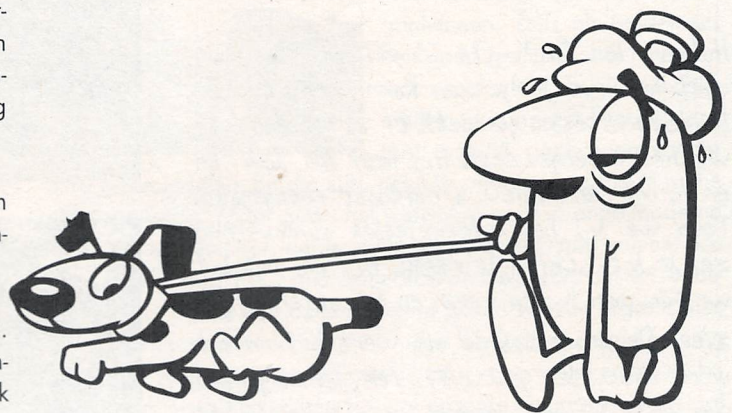
Luchtvervuiling, en vooral de zomersmog, veroorzaakt ademhalingsstoornissen, maar bij hoge concentraties ook een hogere sterfte.

Radon is een gas dat ontsnapt uit bepaalde bodems. Het is bekend dat het aanleiding kan geven tot longkanker. Gelukkig voor ons ligt Kampenhout in een luwe zone waar er geen sprake is van een probleem. Dat kan helaas niet gezegd worden van heelwat streken in Wallonië waar de grenswaarde vaak overschreden wordt.

Gedrag

We kunnen nog een lange lijst aanleggen met scheikundige stoffen die ervan verdacht worden kankerverwekkend te zijn. Maar toch mag men niet al te gemakkelijk de oorzaak van kanker gaan zoeken in de milieuvuiling. Totnogtoe werd het aantal kankers dat hierin zijn oorsprong vindt geschat op een 5%. De overige kankers hebben meer te maken met ons eigen gedrag (roken, voedsel - te vet, te weinig vezels, te veel hormonen -, zonnen) of met ondoordacht om springen met bepaalde stoffen (asbest, benzenen...) of met virale infecties. Toch gaan er meer stemmen op die beweren dat de vervuiling een factor is waardoor de andere, bekende, oorzaken van kanker meer kans krijgen om daadwerkelijk kanker te veroorzaken.

Het is nog niet bewezen, maar men mag deze hypothese zeker niet uitsluiten.



EVEN VOORSTELLEN: NATUURRESERVATEN VZW

Met bijna 25.000 leden is Natuurreservaten veruit de belangrijkste Natuurbehoudsvereniging in Vlaanderen. In onze gemeente telt de vereniging bijna 100 leden. Allemaal mensen die de Natuur in onze gemeente en streek willen helpen.

Ook U kan lid worden van Natuurreservaten vzw. Dit kan door 800 Bfr over te schrijven op rekeningnummer 000-0000999-29 van Natuurreservaten vzw 1030 BRUSSEL

U ontvangt dan:

5 x per jaar een mooi, kleurrijk tijdschrift met boeiende artikels over Natuur en Natuurbehoud.

5 x per jaar een ledenblad met nieuws over natuur en milieu in eigen streek.

Verder kan U genieten van belangrijke kortingen op boeken, T-shirts en geschenken.

EEN BEZOEK AAN HET BOS: KINDEREN VERTELLEN...

Het Steentjesbos

Wij zijn de kinderen van het 1de leerjaar van de V.G.S.K. in Relst. Wij zijn naar het Steentjesbos gaan wandelen. Onze gids noemde meneer Adolf, er was ook nog een milieu ambtenaar bij. We hebben de inlandse en Amerikaanse eik gezien. Er was langs de kant een omheining, daar achter zaten fazantten. Als die groot zijn dan vliegen ze over de draad en komen in het bos om op te jagen. Over de herkomst van de naam van het bos bestaan verschillende versies. v.b. Was vroeger eigendom van de bewoners van het Kasteel "Steen" van Elewijt. Bosduiven eten vooral de inlandse eikels. Want aan de Amerikaanse eik zijn een soort stekeltjes en dat pijn in hun keel. Een boswachter is eigenlijk een soort politie in het bos. Hij kan alle mensen bekeuringen geven. Van paddestoelen hebben we de aardappelbovist gezien. Er was een boom die ze half hadden afgehaakt. Hij stond vol paddestoelen. Het waren tonderzwammen. IK vond de wandeling wel leuk, maar het duurde lang. We moesten wel stil zijn. Want er zaten verschillende dieren.

Sara.

Maar het steentjesbos

Hallo ik ben Dirk. Op 13 oktober zijn we met het vierde lj. van Kampenhout naar het Steentjesbos geweest. Er is ook een boswachter meegeweest. Hij heet Mr Adolf en er is ook een milieu ambtenaar meegegaan. Toen we bij het Steentjesbos aankwamen zei de boswachter de regels. Hij zei ook dat we konijnen, hazen, reeën en fazantten konden zien. De Amerikaanse eik werd het meest voor meubelen gebruikt. Vele jaren geleden werden er dennen aangeplant nu zijn ze aan het uitsterven. We kwamen ook aardappelbovisten tegen: Al de jongens wilden een kapot trappen maar ze waren nog niet rijp. De boswachter zei dat witte ringen mals zijn en zwarte ringen hard. De zwarte zijn van de winter en witte van de zomer. Een tijdje daarna zei de boswachter: het is hoog tijd om naar de bus te gaan. IK vond het maar spijtig want ik had nog maar drie blaadjes vol geschreven. EINDE

Dirk



HET MILIEU EN HET JONGE VOLKJE OF HET JONGE VOLKJE IN HET MILIEU

Het gaat slecht met onze hedendaagse wereld. Meer problemen dan oplossingen. Hebzucht, de ik-maatschappij, de na-oorlogse economie, het kapitalisme: stuk voor stuk boosdoeners verantwoordelijk voor de situatie waarin we verzeild geraakten. Hoeveel boosdoeners wil je? Een lijst van 1 bladzijde, 10 bladzijden, een boek vol? Je zegt het maar. De verschillende informatiekanaalen zorgen ervoor dat je dit aantal moeiteloos haalt.

Het is een feit dat de na-oorlogse generaties een nooit geziene groei hebben gekend in elk facet van de samenleving. Met het resultaat daarvan worden we vandaag geconfronteerd. Maar betekent dit dat we moedeloos de armen in de lucht moeten steken ten teken van overgave? Hebben we vandaag de dag dan geen middelen om voor deze problemen een oplossing te vinden?

Meer dan 25 jaar geleden publiceerde een select internationaal gezelschap van wetenschappers een opmerkelijk rapport: het zogenaamde rapport van de club van Rome met als titel 'Grenzen aan de groei'. Nu, 25 jaar later loont het alleszins de moeite om dit (in boekvorm verschenen rapport) opnieuw aan onze huidige samenleving te toetsen. Het besluit vandaag is dat we - meer nog dan 25 jaar geleden - het beste wel hebben gehad. Behalve het doemdenken wat extra stuwkracht geeft zal deze vaststelling ons echter niet vooruit helpen. Voor oplossingen zullen we dus wel andere paden moeten bewandelen.

Dat ook het milieu niet ontsnapt aan deze algehele malaise is u allen wel bekend. In een milieunummer als dit willen we uiteraard aandacht besteden aan milieuproblemen. De vraag is dan ook: kunnen we voor de vele problemen die ons milieu belagen oplossingen aanbieden? Het antwoord is even simpel als verrassend: ja! Inderdaad vandaag kunnen we de milieuproblemen wel degelijk oplossen. Of dat ook daadwerkelijk zal gebeuren vernemen je wellicht in het milieunummer van de Gemeenteberichten Kampenhout jaargang 2015. Immers 25 jaar werkeloos toekijken kunnen we ons niet meer veroorloven. M.a.w.. tegen die tijd zal het lot van ons milieu wellicht bezegeld zijn.

Of dit in positieve of in negatieve zin zal zijn hangt uitsluitend van ons (de mens) af. Want als er iemand verantwoordelijk moet gesteld worden voor wat het milieu werd aangedaan, dan is het de MENS en niets of niemand anders.

Hoe kunnen we dit beter aanpakken dan door de volgende generatie, onze kinderen, hier van zeer nabij bij te betrekken? En hier ligt wellicht de grootste uitdaging voor ons allemaal, want WIJ zullen onze kinderen moeten bijbrengen wat we zelf zo achteloos hebben verwaarloosd, namelijk de zorg voor een goed (beter) leefmilieu. Laat deze enkele regels alvast de aanzet zijn opdat ieder zijn verantwoordelijkheid zou nemen ten opzichte van de generatie die na ons komt en die evenzeer recht heeft op een gezond milieu. Dit vraagt van ieder van ons een nooit aflatende aandacht voor alles wat met milieu te maken heeft. Immers wat voor zin heeft

het de kinderen in de school vertrouwd te maken met de afvalproblematiek via acties als het milieustraatje, als wij thuis alles argeeloos als één grote troep in eenzelfde container gooien en geen greintje aandacht besteden aan selectieve huisvuilophaling? Wat voor zin heeft het de kinderen te wijzen op de gevaren verbonden aan het roken, als we zelf die sigaret niet kunnen laten? Wat voor zin heeft het als we de kinderen willen bijbrengen dat fietsen goed is voor mens en milieu, als we zelf de auto nemen om de krant te gaan halen achter het hoekje? Als we de kinderen per auto voor de schoolpoort afzetten? Wat voor zin heeft het te zeuren over de immer stijgende milieubelasting als we zelf voor elk produkt dat we kopen een driedubbele verpakking eisen en bovendien aan de kassa nog 7 plasticzakken meegeeraien terwijl het met een degelijke boodschappentas ook zonder die plastic troep kan? Opvoeden is GEEN eenvoudige taak. Milieupopvoeding is daar geen uitzondering op. Als we echt begaan zijn met onze kinderen en hun toekomst dan hebben we echter geen keuze en moet echt alles op alles worden gezet. Het alom gekende spreekwoord 'zo je de wereld wil veranderen, begin dan bij jezelf' is hier zeker van toepassing. Bedenk dat het geen simpele opdracht is, die heel wat inspanningen vraagt. Vaak zal je jezelf betrappen op fouten. En dat is menselijk. Maar als je merkt dat je kinderen je op die fouten attent beginnen te maken, dan zit je:duidelijk in de goede richting, want dan betekent dit dat ze de boodschappen goed hebben begrepen. Dan heeft je houding ook bij hen iets losgeweekt...



Uiteraard is het ondenkbaar dat in onze moderne samenleving school of ouders deze taak alleen aankunnen. Zelfs als beiden als een goed geoliede machine perfect inspelen om de milieuproblematiek, dan nog zullen zij deze taak moeilijk aankunnen zonder

extra hulpmiddelen. En die zijn, gelukkig maar, vandaag in ruime mate aanwezig. Maar zoals het wel vaker gaat in onze moderne samenleving is het ook hier moeilijk om de bomen nog van het bos te onderscheiden... Het is geenszins onze bedoeling om binnen het bestek van dit artikel een opsomming te geven van de organisaties die een ondersteunende functie kunnen bieden om onze kinderen het nodige respect en de nodige interesse voor natuur en milieu bij te brengen. Toch zijn er een tweetal organisaties die we speciaal willen vermelden omdat ze naar onze bescheiden mening de rol van voortrekker of pionier vervullen bij de milieueducatie voor kinderen en jongeren.

Het WWF voorstellen is (hopelijk) voor de meeste lezers overbodig. Toch is het misschien veel minder geweten dat het WWF kinderen en jongeren bij de meeste van haar projecten en acties betrekt. Simpelweg omdat men bij WWF begrepen heeft dat de strijd voor het behoud en de verbetering van het milieu een strijd van lange duur zal zijn, en men er dus alle belang bij heeft om de generatie die na ons komt te betrekken bij het zoeken naar oplossingen. Eén voorbeeld slechts ter illustratie: in 1994, net als in de voorgaande jaren, zette WWF België zijn educatieve projecten verder. De

"educatieve reservaten" geven de kinderen een inzicht in het verband tussen de mens en de natuur. En vermits ze zelf hun reservaatje in schoolverband beheren, wordt hun interesse voor de natuur en het natuurbehoud op een spontane manier gewekt. Dit geldt evenzeer voor de projecten waar een school een specifiek landschapselement adopteert en beheert, zoals een poel, een haag, een hoogstamboomgaard of een rij knotwilgen. In België, telt WWF ongeveer 250.000 leden. Wenst u er ook bij te zijn? Neem dan contact op: WWF Vlaanderen v.z.w., Waterlooosteenweg 608, 1060 Brussel Tel.:02/347.30.30

Als 2de organisatie die UITSLUITEND jongeren bij haar werking wil betrekken vermelden we hier speciaal de J.N.M. Dit staat voor Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubescherming v.z.w. J.N.M. is in 1983 ontstaan uit de fusie van 2 natuurverenigingen (de B.N.J. en de Wielewaaljongeren). Een eenvoudige naamontleding zegt veel over de vereniging en haar doelstellingen. Jeugdbond: alle jongeren tussen 8 en 25 jaar zijn welkom bij J.N.M. Onder natuurstudie verstaat men bij J.N.M. meer dan alleen maar 'studeren'. Konkreet gaat men op het terrein om zijn kennis te vergroten. Dat

betekent ook ploeteren door de modder, of op handen en voeten door de bramen kruipen, of door hard te werken onder de vorm van natuurbeheer. Milieubescherming tenslotte bestaat erin te ageren tegen de alsmar voortschrijdende verloederings van onze eigen leefomgeving. Snelle actie, gebaseerd op goede achtergrondinformatie is de gehanteerde stijl. Voel je de kriebel om ook actiever met de natuur bezig te zijn, aarzel dan niet om aan te sluiten. Er zijn ongeveer 45 regionale afdelingen verspreid over het vlaamse landsgedeelte. En ook in onze buurt kan je terecht. Wil je bvb. meedoen aan één van de vele kampen die de J.N.M. inricht (die gaan van natuur studiekampen over natuurbeheerkampen, natuurstudie én natuurbeheer, milieu-studiekampen tot initiatiekampen), neem dan contact op via volgend adres:

J.N.M.
Kortrijksepoortstraat 140 - 9000 Gent - Tel.:09/223.47.81

Dichter bij huis kan je er meer van vernemen via :
Jan Wouters
Grootveldstraat 81 te Berg-Kamphenhout. - Tel.016/ 65.63.52

DE AFVALPROBLEMATIEK IN KAMPENHOUT - VLAAMS BRABANT

Elke week opnieuw plaatsen we met het grootste gemak, en zonder er bij na te denken, onze afvalcontainer op de stoep. Het is dan maar normaal dat deze in de loop van de dag wordt geledigd door de mensen van INTERZA. Ten minste dat denken we toch!! Maar..., is dit wel zo vanzelfsprekend? Heeft er zich iemand al eens de vraag gesteld hoe het komt dat onze container elke week wéér vol geraakt, en belangrijker nog, wat er vervolgens gebeurt met het wekelijks opgehaalde afval.

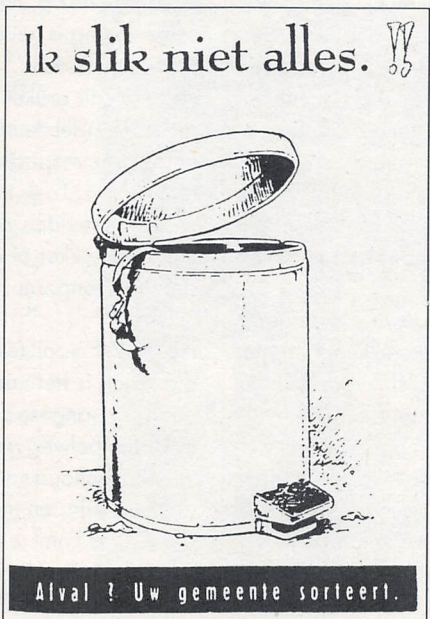
Slechts enkelingen zullen zich misschien deze vragen reeds gesteld hebben, maar ze dan even snel weer vergeten zijn, denkende: "Ach, dat is toch ons probleem niet", of, "we betalen toch al genoeg milieubelasting dat we ons daar óók nog zorgen dienen om te maken".

Wel, laten we het eens van de andere kant bekijken. Op 20 februari II. mochten we - naar aanleiding van een infovergadering rond het thema "Een containerpark in de Gemeente" - Dhr. F. Parent ontvangen. Dhr. Parent, administrateur-generaal bij de O.V.A.M., kwam - bijgestaan door cijfers en statistieken - een toelichting geven rond de afvalproblematiek in Kampenhout - Vlaams-Brabant. Een 50-tal geïnteresseerden luisterden met toenemende belangstelling naar de vergelijkende resultaten van de afvalophaling in het Kampenhoutse. Ze werden vervolgens getoetst aan de gemiddelde cijfers van Vlaanderen. De resultaten waren zo spraakmakend dat we er toch even wensen bij stil te staan.

Wanneer we de ingezamelde hoeveelheden huishoudelijk afval van de jaren 1992 tot en met 1994 vergelijken, merken we een stijging van 4932 ton in 1992, over 5030 ton in 1993, naar 5039 ton in 1994. De toename is dus minder uitgesproken in 1994. Hierbij dient opgemerkt te worden dat pas in 1993 op een doorgedreven manier van start werd

gegaan met de selectieve inzameling van glas en papier & karton. We stellen dan ook een duidelijk stijgende trend vast in de ingezamelde tonnages glas en papier & karton. Het glas gaat van 134 ton over 125 ton naar 138 ton in 1994 en het papier & karton gaat van 226 ton in 1993 naar 366 ton in 1994. Toch wel mooie resultaten!!

Gelet echter op het steeds toenemend aantal inwoners in Kampenhout - van 10341 in 1992 naar 10419 inwoners in 1994 - komen we tot volgende vergelijkende resultaten. In 1992 werd er 487,74 kg/inw. ingezameld. In 1993 blijven deze hoeveelheden, met 486,41 kg/inw. ongeveer van dezelfde orde. Stilaan begint echter het selectief inzamelen van de verschillende fracties meer ingeburgerd te geraken, en is er een groeiend bewustzijn rond de afvalproblematiek. In 1994 stellen we dan ook voor het eerst een voorzichtige daling van de aantal kg per inwoner vast; namelijk 483,66 kg/inwoner, wat op ongeveer een 3 kg per inwoner minder is dan de vorige jaren. Er is dus duidelijk een trendbreuk vast te stellen.



Toch moeten we echter niet te hoog van de toren blazen, want wanneer we het cijfer van 486 kg/inw./jaar voor 1993 vergelijken met het gemiddeld aantal kg/inw./jaar in Vlaanderen, stellen we vast dat het cijfer van Kampenhout 35% boven het gemiddelde van Vlaanderen ligt. Voor 1994 daalt dit cijfer slechts met een halve procent.

Het is daarom van het grootste belang om op een verantwoorde manier gebruik te maken van onze afvalcontainer. Buiten de selectief ingezamelde fracties glas en papier & karton, die ter verwerking naar de VLAR werden afgevoerd, gaat de rest van het opgehaalde afval - uitgezonderd het K.G.A. - immers naar het stort. Zo trekt INTERZA in hoofdzaak naar Mont-Saint-Guibert. Wanneer we dan weten dat voor heel de provincie Vlaams-Brabant

slechts enkele stortplaatsen voorhanden zijn, waarbij de stortplaats van INTERLEUVEN slechts met de grootste moeite een vergunning zal krijgen om te mogen storten in aanhoring, en waarbij de stortplaats Mont-Saint-Guibert gelegen is in het Waalse Gewest, waar steeds weer, tegen het betalen van steeds hogere sommen voor zeer beperkte termijn mag gestort worden, is het niet ondenkbaar dat er een moment zal komen dat we nergens meer terecht kunnen met ons afval en dat de afvalcontainer VOL op de stoep zal blijven staan, gewoon omdat er geen stortplaats meer beschikbaar is.

In de hoop U met deze informatie even extra geprikkeld te hebben, vragen wij dan ook Uw medewerking om in onze landelijke gemeente zo doeltreffend mogelijk gebruik te maken van de afvalcontainer, evenals van de initiatieven die de gemeente U aanbiedt. Daar waar de meeste gezinnen vroeger wel ergens een plaatsje beschikbaar hadden voor een compost hoop, wordt heden ten dage alles maar in de container gekieperd. Wanneer we dan weten dat de gemeente in 1994 ongeveer 27 miljoen moest betalen om de afvalophaling te financieren en dat de milieubelasting van de gemeente slechts de helft van dit bedrag kan dekken, is het toch ook in Uw belang om maximaal mee te werken met de verschillende initiatieven die de gemeente U aanbiedt. Denken we maar aan het thuis composteren, het selectief inzamelen van glas, papier & karton en K.G.A.

Daarom durf ik te besluiten met dezelfde vraag waarmee ik begonnen ben.

"Is het wel zo vanzelfsprekend dat ons afval elke week wordt weggehaald ??"

Uw milieubtenaar
W. Van Essche

Veilige plek voor gevaarlijk afval.



Gebruik uw milieubox!

YAM Sorteert, nu het kan.

Composteren

Huishvuil bestaat voor meer dan de helft uit organisch afval: groente-, fruit- en tuinafval en zo meer. Het leent zich uitstekend voor de verwerking tot compost. Dit gebeurt helaas te weinig. Composteren is de natuurlijke afbraak van organische stoffen onder invloed van bacteriën. Goede compost is voortreffelijke natuurlijke mest. Het is zwart en korrelig en stinkt niet.



Stel dat deze situatie zich zou voordoen, dan zal de eerste reactie van de bevolking er één zijn van woede en verontwaardiging. Vervolgens zal men gaan evalueren wat misschien toch op een alternatieve manier uit de container kan gehouden worden. DIT IS EEN NORMALE REACTIE, ingegeven door het GEZOND VERSTAND. Men heeft immers vastgesteld dat minstens 50% van het huishoudelijk afval uit ORGANISCH AFVAL bestaat, dat op een andere manier kan verwerkt worden.

Is het daarom niet beter om niet te wachten todat we in zo een situatie verzeild geraken??

Kunnen we daarom niet beter zelf het initiatief nemen om hieraan te helpen voorkomen??

SILSOMBOS

Een nieuw Natuurreservaat in onze gemeente.



Op de grens van Nederokkerzeel en Erps-Kwerps ligt een bosgebied dat bij velen beter gekend is als "Het bos van de Zwarte lievevrou" (Een godverloren OLV-beeld aan de rand van de Molenbeek). De eerste indruk die de bezoeker aan dit bosgebied meedraagt, is er één van ongerepte natuur. Oude bosbestanden, door stormen geteisterde populieraanplantingen en verwaarloosde hooilanden geven het geheel die afwisseling die de ware natuurliefhebber in onze regio niet meer durft verwachten. Komt hierbij dat er hier en daar bronnetjes ontspringen met kalkrijk water wat voeding geeft voor een kalkwinnende en zeldzame flora, dan is het ook geen verrassing meer dat "Natuurreservaten - Vlaanderen vzw" hier het initiatief nam een Natuurreservaat uit te bouwen.

Zoals reeds eerder vermeld, herbergt het Silsombos een zeer interessante bos- en hooilandflora. Het meest in het oog springend zijn de bossoorten zoals Daslook, Bosanemoon, Slanke Sleutelbloem, ... welke net zoals in al onze Midden-Brabantse bossen massaal kunnen voorkomen. Maar daarnaast komen dan soorten voor zo-

als Herfsttijloos, Betonie en Bosorchis en deze zijn dan verre van algemeen. Voegen we hierbij de typische maar zeer zeldzaam geworden hooilandsoorten aan toe, zoals Knolsteenbreek, Padderus, Blauwe Zegge,... en menig botanist staat te springen om het Silsombos eens diepgaand te onderzoeken.

Wie Silsombos zegt, denkt niet alleen aan planten, want gezien zijn vrij grote oppervlakte komen er ook tal van vogels voor welke in Vlaanderen het predikaat zeldzaam dragen: we denken dan aan soorten zoals Blauwborst, Houtsnip, Sprinkhaanrietzanger, Boomvalk,... Verder zijn er soorten zoals Nachtegaal, Spotvogel en Grasmus zeer talrijk. Nog het vermelden waard is er het voorkomen van de Ree.

Bedreigd?

Het gebied is er zeer drassig en deze natte toestand zorgt ervoor dat het Silsombos tot nu toe grotendeels zijn waarde voor het Natuurbehoud heeft weten te bewaren.

Het ingrijpen om het gebied droger te maken door bv. het aanleggen van diepe afwateringsgrachten is dan ook totaal uit den boze. Op sommige delen van het bos wordt er te intensief gejaagd. Deze intensieve jacht zal in de onmiddellijke toekomst de plaats moeten ruimen voor een natuurvriendelijker Beheersjacht.

Toegankelijkheid

Het Silsombos telt vele paden welke gezien het natte terrein alleen tijdens droge periodes goed begaanbaar zijn. Het bos is toegankelijk voor iedereen zolang U maar op de paadjes blijft.



UITNODIGING

Vragen rond composteren, selectief inzamelen en K.G.A.-inzameling??

Op 11 juni a.s., ter gelegenheid van de jaarmarkt, zullen wij deze thema's benaderen vanuit de praktijk!! Ten einde afvalpreventie, composteren en selectief inzamelen te stimuleren, zullen wij op de jaarmarkt aanwezig zijn met een milieu-infostand.

Alle belangstellenden nodigen wij hierbij uit om onze stand te vereren met een bezoekje.

Wij staan steeds tot Uw dienst!



NATUURWANDELINGEN

Natuureservaten vzw richt volgende activiteiten in gedurende de periode mei-oktober.

Iedereen is welkom.

Zaterdag 20 mei:

Nachtegalenwandeling

Afspraak om 20u aan de Kerk van Nederokkerzeel

Zondag 25 juni:

Orchideeënwandeling in Het Torfbroek

Afspraak om 14u30 aan Café Fauna

Flora te Berg

Alle eerste zondagen van de maanden april t/m oktober:

Geleide wandeling in Het Torfbroek.

Afspraak telkens om

9u30 aan

Café Fauna Flora.

